

موشن

تظاهرات بیمانند همبسته گی بین المللی

اضافه از ۵/۰۰۰ مخالفان جنگ روزشنبه گذشته درتظاهرات علیه اجلاس جنگ افروزی ناتو که درهوتل بایریشن هوف دائرشد، شرکت ورزیدند. قرارمعمول پولیس تعداد شرکت کننده گان را کمترذکر کرد، ممکن است تاعدد ۵/۰۰۰ برای شان شمارش مشکل باشد.

" بدست این سیاستمداران ناتو، استراژیستهای جنگ ودلایان سلاح نمیتوانیم امنیت خودرا بسپاریم " این مطلب را والتر لیستل درصحبت افتتاحیه دربرابرسازماندهان تظاهرات بیان داشته واضافه کرد که " دستهای آنان با خون آلوده است، با خون صدها هزارقربانی جنگهای شان علیه یوگوسلاویا، افغانستان وعراق ".

مطالبه مرکزی تظاهرات، خروج عاجل نیروهای نظامی آلمان وهمه قطعات ناتوازافغانستان بود. درتظاهرات ومیتنگ گروههایی ازافغانستان، ایتوپیا، سومالیا ومصرشرکت کرده بودند. همه صحبت کننده گان که با کفزدنهابدرقه میشدند، همبسته گی شانرا با ملیونها انسانیکه بخاطردموکراسی وکرامت انسانی، علیه رژیمهای دیکتاتوری درکشورهای شان مبارزه نموده وپیاخاسته اند، اعلام داشتند.

والتر لیستل سخنگوی وحدت عمل، لفاظی خروج اعلام شده نیروهای نظامی آلمان را افسانه بی بیش نخواند. گووتنبیرگ ونظامیان ناتوگفتند که خروج نیروها باید زمانی آغازگردد که وضع

امنیتی آنرا ممکن سازد. " این یک دریچه فرار است، بزرگتر از دروازه بناهای بزرگ. ما میگوئیم: نیروهای نظامی آلمان و همه قطعات نظامی بیگانه باید افغانستان را ترک گویند و این امر باید هرچه عاجلتر صورت پذیرد."

والتر لیستل گفت که "مظاهره ما" نه تنها علیه استراتژیستهای جنگ است، بلکه "مظاهره همبسته گی با نهضت‌های دموکراتیک و قیامها در مصر، تونس، یمن و سایر کشورهای عربی، نیز است. این اعتراضات توده یی نه تنها مثالی در منطقه است، بلکه برای مقاومت سراسری علیه استثمار و استبداد در جهان است." وی حکومت آلمان و دولت‌های عضو ناتو را متهم ساخت که آنها "رژیمهای جنایتکار را پشتیبان هستند" و اکنون در کلام جانب تظاهر کننده گان را میگیرند.

در میتینگ نهایی توبیاس پفلوگلیر متعلق به مرکز اطلاعاتی نظامی سازی در تیوبینگن، سیویم داگدیلین عضو فراکسیون پارلمانی حزب چپ در پارلمان آلمان و همچنان دانشمندالهیات (تئولوگ) و پژوهشگر روانی اویگن در یوارمن صحبت کردند.

توبیاس پفلوگلیر "مورال دوگانه خشنی" را که حکومت فدرال در رابطه با اعتراضات در کشورهای عربی به آن متوسل میگردد، مورد انتقاد قرارداد. "آنانیکه در کشورهای عربی بر سراقتهاراند، چندین دهه از جانب دولت‌های غربی، خصوصاً از جانب آلمان مورد تفقد قرار گرفته و کمک‌های تسلیحاتی و پولیسی غرض کار بست در برابر مردم شان بدست آوردند. در پارلمان آلمان این قصه پردازی در جریان است که نیروهای نظامی آلمان بخاطر آن در افغانستان اند تا به آنکشور خوشبختی رابه ارمغان آورند. "خیر! آنچه نیروهای نظامی آلمان انجام میدهند، سیاست خشن جنگی و اشغالگری است. ناتو در افغانستان مرتکب جنایت میشود و من میگویم آنها یک سازمان جنایتکار هستند. بناءً ما خروج هرچه عاجلتر نیروهای نظامی آلمان را از افغانستان مطالبه میکنیم... ما نمیخواهیم که نیروهای نظامی آلمان بخاطر منافع اقتصادی انجام مأموریت کنند... ما این اردوی جنگ افروز را نمیخواهیم، ما نمیخواهیم که اردوی آلمان قدم به قدم خلع سلاح شود... ما خواهان آن هم نیستیم که اردو در مکاتب تبلیغ نماید. مکاتب را از وجود اردو منزه نگهدارید!"

سیویم داگدیلین نیز از همپیوندی آلمان با دیکتاتورهای دولت‌های عربی شدیداً انتقاد کرد. خانم داگدیلین گفت: "نه تنها سیاه-زرد، بلکه سرخ-سبز نیز همیشه دیکتاتورهای عربی را پشتیبانی کردند. مبارک‌ها، بن علی‌ها، شاهان مراکش، شهزاده گان عربستان سعودی دوستان خوب شان بوده هستند. و اکنون وقت آن فرا رسیده است تا از بلند کردن دست در پارلمان بخاطر جنگ افروزی و استبداد سراسری جهانی ابا ورزید. برخلاف خواست اکثریت مردم، زیرا اکثریت مردم جنگ افغانستان را تأیید نمیکنند، مردم تربیه سربازان زیر سن رادر سومالیا و ایتوپیا نمی

پذیرند. مردم نمیخواهد که به نماینده گی از آنان درسراسرجهان انسانها تهدید شوند و بخاطر منافع سرمایه رنج کشیده و در واقعیت بقتل برسند. اکثریت مردم خواهان پایان استثمار در کشورهای نامزهد جهان سوم هستند. اکثریت قریب به اتفاق میخواهند که نباید اضافه از یک میلیارد انسان در کره خاکی ما از گرسنه گی رنج ببرند، در حالیکه مابطور مستدام به همه کشورهای جهان سلاح میفرستیم!... ما در کنار همین اکثریت قرار داریم!

وازهمین دیدگاه میگوئیم: باین اجلاس جنگ افروزان و پشتیبانان دیکتاتورها موافق نیستیم." در صحبت دلچسپ خویش اویگن دریوارمن توضیح کرد: ما در مارین پلاتس مونشن قرار داریم، زیرا در رایشتاگ برلین و در بایریشن هوف مونشن نماینده گانی از مردم نشسته اند، که نماینده گی از مردم نمیکنند. بعد از ده سال کشتار در افغانستان به این نتیجه میرسیم که بگوئیم: خروج از افغانستان و بالاخره آغاز سیاست واقعی صلحجویانه! هریک میدانند که امنیت اروپا و آمریکا از جانب افغانها تهدید نمیگردد، اضافه از ۲۰۰ سال است که از خاک این کشور کدام جنگی راه اندازی نشده است، ولی افغانستان پنج جنگ راکه از جانب اروپائیه بر آنان تعمیم گردید، از سرگذشتانند". امنیتی که سیاستمداران همیشه از آن یاد آور میشوند، معنی حفاظت مردم آلمان را در داخل و خارج ندارد. امنیت به معنی حفظ منافع مالی و اقتصادی سرمایه است. برای این مطلب متوسل شدن به کشتار و درین راه قربان شدن مخالف کرامت انسانی است. ... ولی جنگ پیوسته با دروغ، هنوز هم جریان دروغین دارد. باز هم و باز هم در پارلمان آلمان اشاعه میگردد که ما مصروف آن هستیم تا پل احداث کنیم، چاه های آب آشامیدنی حفر نماییم و منازل رهائشی و مکتبها اعمار کنیم. بفرمائید، ما که در تعمیم این امر قادر هستیم، اگر واقعاً در پی این کار بودیم، امروز افغانستان به بهشت صلح قرین میبود... حتی قادر به این نبودیم که دو میلیارد دلار برای کمک به قربانیان آبخیزی در پاکستان بدسترس بگذاریم، و اما ۳۰۰ میلیارد برای جنگ در کشور همجواری، مانعی ندارد. با چنین ارقامی نمیتوان محبوبیت کمایی کرد، بلکه کینه توزی را دامن زد که البته این حالت در وجود افرادی نضج میگیرد که احساس خودی دارند. ما این احساس را نخواهیم داشت...

ولی جنگ در افغانستان بخاطر تمديد دو پایپلاین نفت و بخاطر آنکه به دریچه میان چین و هند راهگشایی شود، عملی میگردد و آنهم صرفاً به علل جیواستراتیژیک. در هر حال ادعای قدرت جهانی طالب ادامه کشتار انسانها نیست... آیا میخواهیم روزی از روی پای اندازی که با خون هزاران انسان ملون است، بگذریم؟ این جنگ یک جنایت است و برنده ندارد... ناتو در همه جا هائیکه کاری با آن ندارد و آنهم بخاطر عطش بیمانند برای نفت، منرالهای بااهمیت، یورانیم و آنچه راکه برای حفظ خودش ضرورت دارد، مداخله میکند. ولی توجه باید کرد که جهان

مالکیت مانیست. ما باید همیشه از انسان‌هایی که در آنجا زنده گی میکنند بپرسیم که آیا مورد قبول شما قرار گرفته می‌توانیم.....؟

نظامی سازی سیاست خارجی آلمان که آقای گووتنبیرگ امروز آن نماینده گی میکند، از همان آغاز بر پایه های دروغین استوار بود، زیرا تعریف آن بر علل انساندوستانه استوار است، ولی در عمل این سیاست متضمن منافع سرمایه نظامی‌گرا، در آن جهت است تا جهان را به مصاف گلوبال مبدل سازد.... جوانان اغوا گردیده.... در نقش نجات دهنده گان قرار داده میشوند: " ما باید قهرمانان باشیم! " به همه حال ما باید به جوانان تفهیم نمائیم: شما مسئولیت تانرا در برابر پدر وطن انجام نمیدهید، بلکه آنان شمارا به آدمکشان فروخته شده مبدل می‌سازند و شما باید ازین امر باورزید!"